

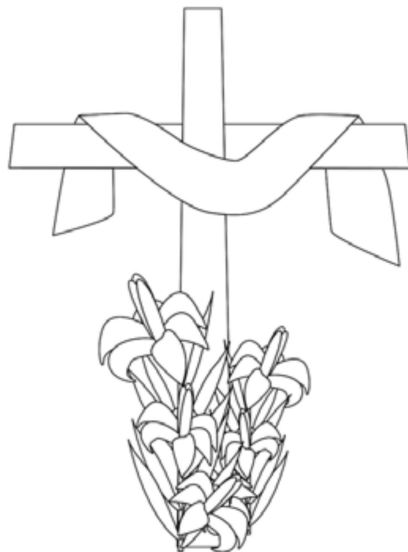
KŘÍŽOVÁ CESTA O SMYSLU KŘÍŽE

ÚVOD

Vydáváme se, Pane, za tebou, na cestu kříže. Nechceme jít jako četní indiferentní diváci na tvé historické cestě, ani nechceme jít jen jako jeruzalémské ženy - s citem a pláčem - ale chceme jít s otevřeným a chápavým srdcem Marie a Jana, kteří stáli pod křížem.

Chceme se snažit pochopit alespoň trochu, co je kříž, a do svého života ho přijmout!

Dej nám k tomu potřebné milosti!

1. DVA SVĚTY

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Na tomto zastavení ještě není kříž, dřevo kříže – a přece v obou hlavních postavách - v Kristu a Pilátovi - se jasně rýsují dva světy: svět kříže v Kristu a svět lidský v Pilátovi. Kristus svázaný, bezmocný, ponížený, potupený, odsouzený - prostě slabý.

A Pilát ve své moci, na vladařském křesle, vynášející rozsudek, svrchovaný. Pane, my víme, na které straně je vítězství, Pilát bude smeten dějinami, poněvadž chce zachránit sám sebe, svůj život jen lidskými prostředky, spoléháním na císaře. Ty se zcela vydáváš, zdánlivě ztrácíš svůj život - vydáváš ho do rukou Otce.

Přijímáš soud, utrpení - ne pro utrpení - ale protože je to vůle Otce. Chceš nás učit, že i slabost, pronásledování, odsouzení je spásou, vítězstvím - ale jen jestliže je to vůle Otcova, jestliže za tím stojí Bůh.

Pane, dej mi chápavé srdce!

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

2. PŘIJÍMÁNÍ KŘÍŽE

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Sotva jsme vstoupili na cestu za Kristem, sotva jsme začali rozjímat - už je tu kříž. Řekli jsme si, že se budeme na této křížové cestě učit chápat kříž. Chtěli jsme meditovat, přemýšlet o kříži - ale Kristus nám dává hned na počátku na srozuměnou, že chápat - to neznamená přemýšlet, uvažovat, meditovat - ale chopit se - ne především myšlenkou, ale svými rukama, svým celým tělem, životem! Napřed se chopit - uchopit a pak pochopit - to je přesně cesta kříže. Chopit se ho ne proto - že kříž chápou, že jsem ho pochopil - ale proto, že je to vůle Otce, moudrost otce - i když to srdcem, myslí nechápu!

Pane, dej mi nejen chápavé srdce, ale i ochotné ruce i tělo pro kříž.

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

3. NEPADNE-LI ZRNO DO ZEMĚ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Hned jak se uchopil Kristus kříže, po pár krocích, dává nám pochopit, že kříž není jen nějaké břemeno, ale že je to nástroj, který rozdrtí to lidské v nás, který zatlačí zrno do země, nejen aby zemřelo - ale aby vydalo stonásobný užitek, ne mocí a silou lidskou, ale mocí Boží. Kříž je moc Boží ke spáse, i když zdánlivě lidsky vzato, je to nástroj smrti. Je to jediný prostředek, nástroj štěstí – i když je to paradoxní! Pomáhá, aby praskla tvrdá lidská slupka a ukázalo se božské jádro našeho života. Proto často sráží na zem.

Pane, dej, abychom se znovu chápali kříže, i když pod ním padáme.

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

4. KŘÍŽ NESOU SVATÍ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Lidé často pokládají kříž za trest. Nechtějí se ho chápat, poněvadž se domnívají, že si jej nezaslouží - zde se setkávají dva nejčistší lidé na světě - v kříži, bez diskuzí a slov. Jen pohledy říkají: ano, je to vůle Otce. Jestliže tedy nese kříž Kristus - nevinný Beránek, jestliže s ním na cestě kříže jde jeho Matka, čistá, svatá, pak mě to nutí pochopit, že kříž nesou často právě ti čistí a dobří, protože kříž není trestem, ale prostředkem spásy.

Pane, dej, ať se neptám „PROČ“, když jsem nevinný, ale ať pochopím a nesu ochotněji svůj kříž.

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

5. NEPOCHOPENÍ HŘÍŠNÝCH

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Toto zastavení je pravým kontrastem předchozímu. Lidé hříšní kříž nést nechtějí! Proč? Poněvadž jsou neochotní? To ne, ale poněvadž kříž nechápou: nevidí ve světle víry, že kříž není jen dřevo poprav, že není jen trestem - ale jestliže ho nesou svatí - že je nástrojem spásy. Nechápou, že Bůh volí to, co je slabé, opovržené, nepatrné, aby právě na té slabosti a ubohosti jasně zazářila a projevila se Boží moc a síla. To je moudrost kříže.

Pane, dej nám chápat tvou moudrost, projevenou v kříži, ať se ho ochotně chápeme!

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

6. MĚŘÍTKO KŘÍŽE

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Kolem cesty, po níž Kristus jde s křížem, je plno diváků. Vidí tu velikou veřejnou potupu Kristovu, jsou rádi, že je nestihlo něco takového, jsou schováni v bezejmenném davu. Na cestě stojí jen Kristus ve své potupě a - kati. Šimon se nechal nutit, aby jasně naznačil divákům, že s křížem nechce mít nic společného. Ale tady na křížovou cestu vstupuje ochotně slabá Veronika. Odděluje se od bezejmenného davu - svým skutkem lásky se hlásí ke kříži - veřejně - neohlíží se na potupu a posměch. V potupě, v posměchu, v kříži má Kristus božskou důstojnost. I když v očích lidí vše ztratil. Měřítka lidské“ zachovat si důstojnost, lesk, uznání lidí, měřítka kříže: zachovat si Boží přízeň a vše ostatní ochotně ztratit.

Pane, dej nám sílu chápat moudrost kříže.

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

7. NOVÁ VÝZVA

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Je obdivuhodné, jak se Kristovy pády střídají s různými setkáními s lidmi: Kristus padl poprvé, abychom chápali: pak přichází chápající Matka a chápající Veronika, aby také nesly kříž s ním, pak je tu Šimon - odmítá, a Kristus, jakoby chtěl znovu vykřiknout na všechny lidi svým pádem: i když odmítáte, zůstane pravdou, že jedině přijetí kříže vás může naplnit klidem, vnitřním pokojem a dovést vás k trvalému štěstí!

Pane, ať nemusíš pro nás znovu a znovu padat, dej, ať už konečně pochopíme!

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

8. POSTOJ KE KŘÍŽI

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Na křížové cestě stojí mnoho lidí a zřetelně se rýsuje jejich postoj ke kříži. Hned na začátku Kristus naznačil, že kříž se přijímá mlčky, bez reptání jako Boží vůle, jako prostředek spásy.

Matka a Veronika to uskutečnily. Jiní: Šimon - odmítají, jiní ho pokládají za trest - právě jako tyto ženy – a Krista oplakávají. Cit a pláč - to není správný postoj ke kříži. Kristus to odmítá: neplačte nade mnou, nad křížem! Ale přijměte kříž, obraťte se, změňte své smýšlení - plačte nad sebou! Ne cit, slzy, ale čin života, přijmout kříž, zemřít sobě.

Pane, nauč nás pravému chápání kříže.

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

9. VĚRNOST KŘÍŽI

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Opětným pádem pod křížem Kristus nám chce dát pochopit, že kříž je trvalou součástí života. Nejen když přijde nemoc, starost, bolest, ale stále je zapotřebí padat do země jako zrno! Tímto zastavením nám Kristus připomíná, že kříž není epizoda v jeho životě, ale že ho nesl stále - vždyť tak často říkal: Nepřišel jsem konat vůli svou, ale vůli toho, který mě poslal. Padal jako zrno stále k zemi a umíral své vůli, sobě... Kristus nám tu říká: vezmi denně, stále, trvale... nejen o velikonocích, nejen v postě, nejen v pátek - stále kříž a nes ho přes všechny pády - trvale - věrně až na Kalvárii k bráně hrobu a vzkříšení. Jen chvilková ochota a nálada pro kříž, to nepomůže.

Pane, ať vždy znovu vstávám s křížem, ať znovu odcházím s ním za tebou...

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

10. ZTRÁTA VŠEHO

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Ježíšovi berou vše: šat, čest, svobodu a nechávají mu jen kříž. Je to výmluvné, abychom to pochopili: kříž je pro Krista souhrnem vůle Otcovy, on nic jiného nechce, ostatního se vzdává. Kříž tedy není jen něco těžkého, bolestného - ale znamená vzdát se své důstojnosti, být ochoten v očích lidí třeba ztratit, nestrachovat se o to, co si lidé pomyslí - ale držet se jediného“ vůle Otcovy, s hlubokou vírou, že On se postará.

Pane, dej nám pochopit, že naše slabost odevzdaná do Tvých rukou je síla.

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

11. TOTALITA KŘÍŽE

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

V Getsemanech se modlil Ježíš: Otče, je-li možno, ať mne mine tento kříž. Ježíš prosil, váhal. Ale vůle Otcova byla kříž. A Proto Ježíš zcela totálně kříž přijímá, už ho nechce odložit, nepřijímá ho jen svýma rukama, ale celým tělem, celým životem. Nechce se od něj odloučit. Dává se na něj přibít, celou postavou, pevně, aby vyjádřil: já a kříž tvoříme jednotu. Rouhači ho vyzývali“ sestup z kříže a my uvěříme! Ježíš zůstává přibitý na kříži v celých dosavadních dějinách spásy: na kříži v Eucharistii, kde se obětuje, na kříži ve své církvi, kde je ponižován a zabíjen... Tak i my musíme přijmout kříž - nejen tak trochu,- ale celým srdcem, celou bytostí, nejen na chvíli, ale celým životem - kříž vyžaduje tuto totálnost!

Pane, můj duch zajisté je hotov, ale tělo je slabé.
Pane, posilni mne svým křížem.

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

12. VRCHOLNÁ MOUDROST A SÍLA BOŽÍ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Kříž neznamená slabost a bezmocnost, neznamená jen pošetilost, neznamená jen potupu, neznamená jen pády, neznamená jen bolest, utrpení a břemeno, neznamená jen oběť. Ale znamená odevzdat i svého ducha, svůj život do ruky Boží, znamená umřít! Lidé se bojí smrti - té tělesné, ale bojí se i umřít sobě, svému já, prosazování svého - drží se sami sebe! Tady je klíč k pochopení kříže i cesta k jeho přijetí - umřít, pustit se sám sebe, pustit se ne do vzduchoprázdna, do propasti, ale do ruky Boží. To je ale jediná cesta k přijetí kříže, potupy, bolesti, utrpení ...

Pane, do rukou tvých vkládám, dávám svůj život.

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

13. PRVNÍ NÁSLEDOVNICE

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Hned na začátku cesty Kristus dal na srozuměnou, že náš vztah ke kříži nemá být jen meditace, úvaha, lítost - ale otevřené přijetí kříže. I v té písni, co zpíváme, vyslovena je pouze bolest, lítost, slzy - ale nikde ani slovo o přijetí kříže! Kristus nám zanechal kříž jako odkaz. Za svého života řekl: vezmi denně!... Kdo nebere, není mne hoden! Proč toto zastavení? Má nás to dojmout? Sedmiboletná? Matka se zabitým synem? Ne! První následovnice! Otevřela náruč, nejen sčítala rány, nejen líbala a slzami omyla - ale Krista v kříži zcela přijala. Toto zastavení je jako posmrtný Kristův vzkaz - nezapomeňte, ne plakat a rozlítostňovat se - ale pochopit a chopit se - srdcem i rukama, celým životem!

Pane, dej at' chci!

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

14. ZRNO PADÁ DO ZEMĚ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Kříž znamená, že Kristus přijal vše, co bylo vůlí Otce, odevzdal mu i svůj život. Nyní je už vše dokonáno. Tolikrát padal k zemi, abychom chápali, že zrno musí přijít, padnout do země - a nyní padá zcela do země, mizí z jejího povrchu, ztrácí se úplně. Teprve pak se naplní záchrana Boží, vzkříšení - ne uprostřed křížové cesty. Bůh zachraňuje tam, kde vše lidské naše padlo, kde jsme do krajnosti vydali sami sebe v hluboké důvěře jemu.

Pane, dej nám zcela pochopit tuto božskou cestu
a dej nám po ní jít!

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

ZÁVĚR

Pane, vidím zřetelně tvou světlou postavu jedoucí s křížem před námi. Tvá cesta, tvůj čin k nám volá, křičí! A my děláme krok - my chceme i svůj kříž nést podle tvého vzoru, tak, jak ty ukazuješ.

Zůstaň s námi na naší křížové cestě!